

XXXIII TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine MI 3:19-20a)

Lugemine prohvet Malaakia raamatust:

Vaata, tuleb päev, mis on nagu lõõmav ahi, ja kõik ülbed ja ülekohtutegijad süttivad nagu kõrred. Ja see päev, mis tuleb, põletab nad ära, ütleb vägede Issand. Ja neist ei jää järele ei juurt ega oksa. Aga teile, kes te mu nime kardate, koidab õigluse päike.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 98:5-6 7-8 9 R: 9)

R: Issand mõistab õiglast kohut rahvaste üle.

Mängige Issandale kannelt,
mängige kannelt ja laulge valju häälega.

Pasunate ja sarve häälega
hõisake Issanda ees, kes on Kuningas.

R:

Kohisegu meri ja kõik, mis seda täidab,
maailm, ja kõik, kes seal elavad.

Jõed plaksutagu käsi,
mäed hõisaku ühel häälel.

R:

Issanda ees, sest tema on tulnud,
tulnud kohut mõistma maailma üle.

Tema mõistab õiglast kohut ilmamaa üle,
õiget kohut rahvaste üle.

R:

(Teine lugemine 2Te 3:7-12)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast tessalooniklastele:

Vennad, te teate ju, milles peaksite meist eeskuju võtma, sest me ei ole elanud teie juures laiska elu

ega ole kellegi juures muiduleiba söönud, vaid me oleme rasket vaeva näinud ja tööd teinud nii päeval kui öösel, et mitte kellelegi teie seast koormaks olla. Ometi mitte sellepärast, et meil poleks selleks õigust, vaid selleks, et anda teile head eeskujuga. Sest ka siis, kui me olime teie juures, panime teile südamele selle käsu: kes ei taha tööd teha, see ärge söögu. Aga nüüd me oleme kuulnud, et mõned teie seast logelevad ega tööta, vaid raiskavad aega tühistele asjadele. Neid käsime ja manitseme Issandas Jeesuses Kristuses, et nad oleksid rahul oma tööga ja sööksid omaenese leiba. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 21:28)

Halleluuja. Vaadake ja tõstke oma silmad, sest teie lunastus on tulemas. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 21:5-19)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Kui Jeesus kuulis inimesi uhkustavat selle üle, et nende tempel on kaunite kivide ja kingitustega ehitatud, siis ta ütles: “Päevad tulevad, mil sellest kõigest, mida te näete, ei jää kivi kivi peale. Kõik saab maatasa tehtud!” Aga nemad küsisid temalt: “Õpetaja, millal see sünnib, ja millisest märgist me ära tunneme, et see on algamas?” Jeesus vastas: “Vaadake ette, et teid keegi eksiteele ei ahvatleks, sest paljud tulevad ja ütlevad minu nimel: “See olen mina” või “Aeg on käes.” Ärge käige nende järel, ja kui te kuulete sõdadest ja mässudest, siis ärge olge hirmul – kõik see peab sündima enne, kuid lõpp ei ole veel käes.”

Siis ta ütles neile: “Rahvas tõuseb rahva vastu ja kuningriik kuningriigi vastu. Mõnel pool on suuri maavärisemisi ning mõnel pool jälle näljahäda ja katk. Sünnib veel hirmsamaidki asju, ja taeval on näha suuri tunnustähti. Aga enne kõike panevad nad oma käed teie külge ja kiusavad teid taga, mõistavad teid süüdi sünagoogides ja kohtutes ning heidavad teid vanglatesse. Ja teid veetakse kuningate ja maavalitsejate ette minu nime pärast. Siis on teil võimalus tunnustada. Jätke meelde, et te enneaegu ei muretseks, mida enda kaitseks kosta, sest mina ise annan teile sõnad ja tarkuse, nii et keegi teie vastastest ei saa teile vastu seista ja end võitjaks tunnustada. Aga teie vanemad ja vennad, sugulased ja sõbrad reedavad teid, ja lasevad mõned teie seast surmata. Ning teid kõiki põlatakse minu nime pärast. Kuid juuksekarvigi teie peast ei saa hukka! Pidage vastu, ja te võidate enestele oma hinged.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, on olemas kahte liiki küsimusi: õiged küsimused ja valed küsimused. Õiged küsimused on need, millele saab anda küsija jaoks otsese ja arusaadava vastuse. Vale küsimus pälvib vastuseks pahameele, puiklemise või küsija väljanaermise. Vastus seegi, kuid ilmselt mitte niisugune, mida küsija soovis. Muidugi juhtub vahel ka, et pahameelt tekitab just õige küsimus – või siis vastupidi, õige vastus, mida küsija ei oleks tahtnud kuulda.

Kui aga inimene küsib midagi Jumala käest, siis vastab Jumal harva päris otse. Enamasti on kaks võimalust: kas Jumala vastus on loodud olendile üle mõistuse, või oleks otse välja öeldud tõde meile lausa kahjulik. Nende paratamatustega leppimine on elutarkuse hakatus.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, tänapäeva füüsikud on maailmakõiksust uurides loonud teooria, et suure tõenäosusega tekkis meie universum nn suurest paugust, ümardatult umbes neljateistkümne miljardi aasta eest. Teadlane ei jää aga oma uurimuste tulemusega kunagi rahule ja küsib aina edasi: aga mis oli enne suurt pauku? Paraku tuleb siin sündusteahelas ajajoont pidi tagasiminekul ette piir, millest edasi enam ei saa: lihtsalt uusi lähteandmeid ei lisandu ja olemasolevate põhjal arvutades kaugemale ei jõua.

Sama probleemi kohtab teoloog, kes püüab loodud maailma kaudu uurida oma Loojat. See tähendab: kui maailma lahtimõtestamise abil oleks võimalik iseenese tarkusest Jumala juurde välja jõuda, siis poleks ju üldse vajagi, et ta meile ilmutuse ja religiooni näol poolele tee vastu tuleb. Tegelikuses aga on Jumala ilmutus paraku siiski ainus tee inimese elu mõtte juurde. Ja kahjuks tuleb sellelegi lähenemisviisile piir ette, sest meile ilmutatud tõdede järgimine ei tee meid Loojaks Jumalaks endaks. Meie küsimiste, otsimiste ja saavutuste tipuks jääb oma inimlikule olemusele vastamine surematu hingena, kes pöördub tagasi oma Looja juurde, et näha tema palet.

Ilmselt ei olnud see päris õige küsimus, mille jüngrid tänases evangeeliumis oma inimeseksaanud Jumalast õpetajale esitasid. Lähemal vaatlusel võib märgata, et Jeesuse vastus ei sisalda midagi konkreetset. Valeprohveteid on ju alati olnud ja tuleb üha ja uuesti, kuid mil moel tunda nende seast ära see õige ja ainus, kelle ettekuulutus tõesti täitub? Kukub lausa nii välja, et prohvetlikust sõnumist arusaamiseks peab ise olema prohvet. Samuti, millal oleks olnud või tuleks maailma ajaloos aeg, kui rahvas ei tõuseks enam rahva vastu ja kuningriik kuningriigi vastu, mandrilaamad ei liiguks ega tekitaks maavärisemisi ning ufoloogid peaksid pakkima kohvrid, sest ükski tundmatu lendav objekt ei tuleks enam taevamärgina inimkonda kollitama?

Kirsiks tordil on veel Jeesuse viimased sõnad tänasest evangeeliumst: “Aga teie vanemad ja vennad, sugulased ja sõbrad reedavad teid, ja lasevad mõned teie seast surmata. Ning teid kõiki põlatakse minu nime pärast. Kuid juuksekarvigi teie peast ei saa hukka! Pidage vastu, ja te võidate enestele oma hinged.”

Ohh... Sõbrad ja sugulased reedavad ja lasevad surmata... Õudne lugu, isegi oma sugulasi ei saa enam usaldada, ning ainsaks lohutuseks jäävad juuksekarvad, millest kindlasti ei saa üksi hukka... Tahtmatult kerkivad silmade ette kõik kiilaspäised avaliku elu tegelased ja panevad kahjurõõmsalt nentima, et neile ei jää sedagi...

Armsad õed ja vennad, vaatamata kõigile ebaselgustele on Jeesuse vastusest võimalik lugeda välja ka mõistlik sõnum. Nimelt: olge kõigeks valmis, pääsevad need, kes lõpuni Jumalale truuks jäävad ega hooli sellest, et puhkevad sõjad ja juhtuvad loodusõnnetused ning et sõbrad ja sugulased osutuvad äraandjateks. Isegi surm ei ole piiriks – nende hing, kes surevad märtrisurma, ei saa sellest vähimatki kahju vaid pälvib igavese õndsuse Jumalariigis. Kuidas aga meie igäühe elu kulgeb, millal ja mil moel meid proovile pannakse, seda teab Jumal paremini kui meie, selles peame teda usaldama. Aamen.